

Dosarul nr. 3ra-296/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud: L. Holveițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Clima, M.Guzun, G.Dășchevici)

Î N C H E I E R E

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Societatea cu Răspundere Limitată „Degusto”, Societatea cu Răspundere Limitată „Petrovscaia Com” și Societatea cu Răspundere Limitată „Agrobit Prim” cu privire la anularea actului administrativ,
împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 12 iunie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Societatea cu Răspundere Limitată „Degusto”, Societatea cu Răspundere Limitată „Petrovscaia Com” și Societatea cu Răspundere Limitată „Agrobit Prim” cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, nu este de acord cu constatările expuse în raportul de investigație, inițiată prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 19 din 5 iulie 2017 și cu concluziile și propunerile privind constatarea încălcării art. 20 alin. (1) și art. 22 alin. (1) al Legii concurenței, deoarece tranzacția din 28 iunie 2016, prin care reclamanta a devenit asociat al Societății cu Răspundere Limitată „Degusto” nu poate fi calificată ca fiind o concentrare economică pe motiv că nu s-a produs modificări de durată asupra controlului întreprinderilor implicate în sensul art. 4 al Legii concurenței. Tranzacția indicată nu reflectă preluarea controlului direct sau indirect asupra uneia ori mai multor întreprinderi sau părți ale acestora de către reclamantă, iar pârâtul urma să efectueze o investigație diligentă referitoare la semnele încălcării prevederilor normelor invocate, inclusiv în contextul în care reclamanta a prezentat toată informația necesară, ce confirmă că tranzacția nominalizată nu constituie o concentrație economică în sensul art. 20 alin. (1) și (2) al legii concurenței.

A susținut că, pârâtul nu a examinat actele prezentate diligent și nu a examinat contractul de gaj din 8 august 2014, contractul de fidejusiune din 15 iunie 2015,

contractul de împrumut din 20 februarie 2015, contractul din 2 ianuarie 2015, contractul de subarendă a terenurilor din 21 martie 2016, deciziile Camerei Înregistrării de Stat din 4 iunie 2015 și 6 mai 2016, ce confirmă, în opinia reclamantei, că aceasta face din grupul Societății cu Răspundere Limitată „Petrovscaia Com” încă din 8 august 2014, iar tranzacția vizată a constituit o operațiune de restructurare în sensul art. 21 al legii concurenței și nu o concentrare economică, în grupul de întreprinderi făcând parte mai multe întreprinderi.

A considerat că, încălcările imputate acesteia nu au fost comise, din care considerente afirmă că nu existau temeiuri pentru emiterea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DCE-19/17 din 25 aprilie 2019, cu care a făcut cunoștință la data de 13 mai 2019.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com” prin cererea inițială și cererea suplimentară admiterea acțiunii cu anularea deciziilor Plenului Consiliului Concurenței nr. 19 din 5 iulie 2017 și nr. DCE-19/17 din 25 aprilie 2019.

Prin hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 6 iulie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 30 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În favoarea concluziei enunțate instanța de apel a reținut că, Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com” și Societatea cu Răspundere Limitată „Degusto” reprezentau întreprinderi independente în sensul definit de art. 4 al Legii concurenței, la data încheierii tranzacției, iar prin tranzacția vizată a apelanta a preluat controlul asupra acesteia din urmă întreprinderi, în condițiile în care cumpărarea cotei-părți de 100% din capitalul social al acestei societăți oferea dreptul apelantei de proprietate asupra întregului capital al acesteia, precum și de influență decisivă, în calitate de unic asociat, asupra structurii și deciziilor organelor întreprinderii date.

Astfel a constatat că, în speță Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com” a realizat o concentrare economică pe care nu a notificat-o în modul stabilit de lege, motiv pentru care acțiunile acesteia se încadrează în încălcările imputate apelantei prin decizia contestată.

La data de 9 decembrie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com” a depus cerere de recurs nemotivată, iar la data de 12 februarie 2021 motivarea recursului împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 4 din Legea concurenței și a apreciat arbitrar probele administrate.

A menționat că, instanța de fond și cea de apel nu au intrat în esența noțiunii de „control” care este un pilon de bază și unul din cele mai importante elemente în procesul de examinare a existenței sau inexistenței unei concentrări.

A relatat că, prin poziția instanței de apel a fost încălcat principiul egalității armelor fundamentat în jurisprudența constantă CEDO.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com” admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia motivată din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată prin intermediul oficiului poștal și recepționată de Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com” la data de 14 ianuarie 2021 (vol.II, f.d.104). Astfel se constată că, atât recursul nemotivat depus la data de 9 decembrie 2020, cât și motivarea acestuia depusă la data 12 februarie 2021, sunt în termen.

La data de 19 februarie 2021 și 3 iunie 2021, în adresa intimată a fost expediată cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 11 iunie 2021, Consiliul Concurenței a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibilă și neîntemeiată.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com”, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din motivele ce succed.

În temeiul art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valenagro Com”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu